

Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Βασίλης Παρασκευόπουλος
Θάνος Γερομίχαλος
Δημήτρης Δάβιος

Επιβλέπουσα: Σοφία Τσιράκη
Σύμβουλοι: Μανώλης Σταυρακάκης
Ελευθερία Τσακανίκα

0 8 . 0 7 . 2 4

Thesis Project : *The Eastern Gate of Olympus*
- *Hitchhiking center on Mount. Olympus*

Team : *Vasilis Paraskevopoulos,*
Thanos Geromichalos,
Dimitris Davios

_αφορμή & αρχικές σκέψεις

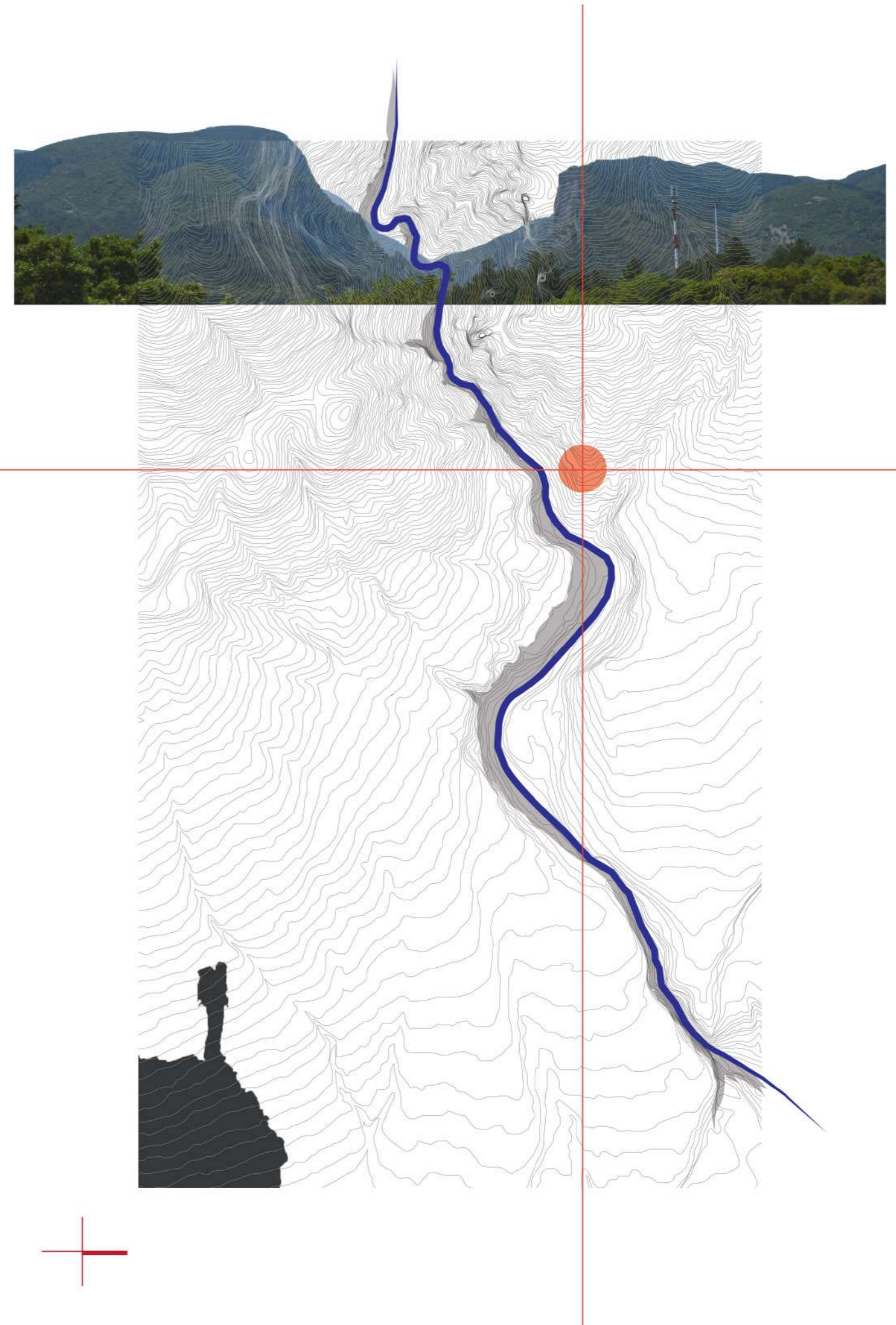
Η αφορμή με την οποία διαλέξαμε αυτό το θέμα για την σύνθεσή μας είναι η καταγωγή ενός εκ των τριών μελών.

“Παρότι γεννήθηκα στην Λάρισα, τα πρώτα χρόνια της ζωής μου τα πέρασα στον Παντελεήμονα Πιερίας και στα τριγύρω χωριά της περιοχής.”

Η περιοχή αυτή βρίσκεται στους πρόποδες του Ολύμπου και χαρακτηρίζεται από μια έντονη συνομιλία της φύσης, του βουνού και της θάλασσας. Η κορυφή του Ολύμπου απέχει μόλις 18 χλμ από της θάλασσα σε υψόμετρο 2918 μέτρων. Πρόκειται για μια περιοχή με μοναδική ποικιλομορφία τοπίων και μεγάλη ιστορική βαρύτητα. Μαγευτικά τοπία, τρεχούμενες πηγές και μικρά παραδοσιακά χωριά να ξεπροβάλουν μέσα από τα πυκνά δάση, καθιστούν την περιοχή μοναδική.

Ένας από τους κύριους λόγους που επισκέπτεται κανείς την περιοχή είναι η ανάβαση του Ολύμπου, τόσο Έλληνες όσο και ορειβάτες από όλο τον κόσμο κάνουν το ταξίδι για να ανέβουν στην κορυφή του.

“Μάλιστα όποτε αναφέρω σε κάποιον τον τόπο καταγωγής μου, μια από τις πιο συχνές ερωτήσεις που δέχομαι είναι αν έχω και εγώ με την σειρά μου πραγματοποιήσει αυτή την περιπέτεια. Η απάντηση είναι πως δεν το έχω κάνει και αυτό που με παραξένευε πάντα είναι το ότι οι περισσότεροι έρχονται προ εκπλήξεως. «Μα καλά, βρίσκεσαι κάθε χρόνο εκεί, πως και δεν έχεις ανέβει στο βουνό». Επιπλέον, πολλοί είναι αυτοί οι οποίοι μου έχουν προτείνει να ανεβούμε το βουνό και πάντα ήμουν πολύ διστακτικός. Οπότε έπιασα τον εαυτό μου να αναρωτιέται γιατί δεν το έχω επιχειρήσει ακόμα; Τα συναισθήματα τα οποία εντόπισα ήταν ανασφάλεια και φόβος. Επρόκειτο για συναισθήματα τα οποία με διακατείχαν όχι λόγω δειλίας, αλλά επειδή έχοντας μεγαλώσει σε αυτόν τον τόπο ήξερα από πρώτο χέρι τους κινδύνους της ανάβασης στο βουνό. Κάθε χρόνο μάθαινα και για ακόμη έναν ορειβάτη που έχασε την ζωή του προσπαθώντας να κατακτήσει την κορυφή, από αρχάριους μέχρι τους πιο ικανούς, διότι σε ένα βουνό όπως ο Όλυμπος η ικανότητα αυτή καθ' αυτή δεν είναι αρκετή. Έχοντας κάνει αυτή την ενδοσκόπηση, το νέο ερώτημα το οποίο γεννήθηκε είναι γιατί τόσος κόσμος αντιμετώπιζε την ιδέα του να ανέβεις στην κορυφή του Ολύμπου με τόση αφέλεια, σαν να είναι κάτι απλά κουραστικό.”

Έπειτα από συνεντεύξεις που κάναμε σε έμπειρους ορειβάτες, διαπιστώσαμε την μεγάλη έλλειψη υποδομών και ενημέρωσης πάνω σε αυτό το ζήτημα, οπότε αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε έναν χώρο εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης πάνω στην ορειβασία.

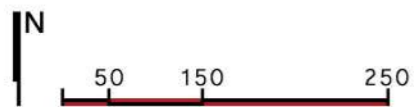
Εκδρομή στο Λιτόχωρο

Έτσι οργανώσαμε μια εκδρομή στο Λιτόχωρο με σκοπό να γνωρίσουμε καλύτερα μια κοινότητα με ιδιαίτερη φυσική και πολιτιστική ποικιλομορφία και να αναζητήσουμε κάποιο πιθανό σημείο ενδιαφέροντος. Πριν ακόμη φτάσουμε στο χωριό παρατηρήσαμε το πόσο κοντινή απόσταση έχει το χωριό από τη θάλασσα με αποτέλεσμα το χωριό παρότι ορεινό να έχει μεγάλη ναυτική παράδοση. Ακόμη παρατηρήσαμε και μια έντονη αγροτική κουλτούρα λίγο έξω από το χωριό.

Διασχίζοντας το χωριό, παρατηρήσαμε τα έντονα φυσικά στοιχεία του χωριού με άπλετο πράσινο και ένα ριάκι που το διασχίζει προερχόμενο από το φαράγγι του Ενιπέα. Στις βόλτες μας παρατηρήσαμε διάφορα τοπία του χωριού όπως το αρχαιολογικό μουσείο Διους, τη δημοτική πινακοθήκη, το ναυτικό μουσείο και ένα αθλητικό κέντρο. Τέλος κόντα στο κέντρο του χωριού βρίσκεται ένα μεγάλο πάρκο που αρχικά μα κίνησε το ενδιαφέρον ως χώρος για να εξελιχθεί η σύνθεση μας αλλά ύστερα από την βόλτα μας θελήσαμε η σύνθεση να είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα φυσικά στοιχεία του τόπου, για αυτό και κατευθυνθήκαμε στο φαράγγι του Ενιπέα.

τοπόσημα

ΛΙΤΟΧΩΡΟ
1:5000

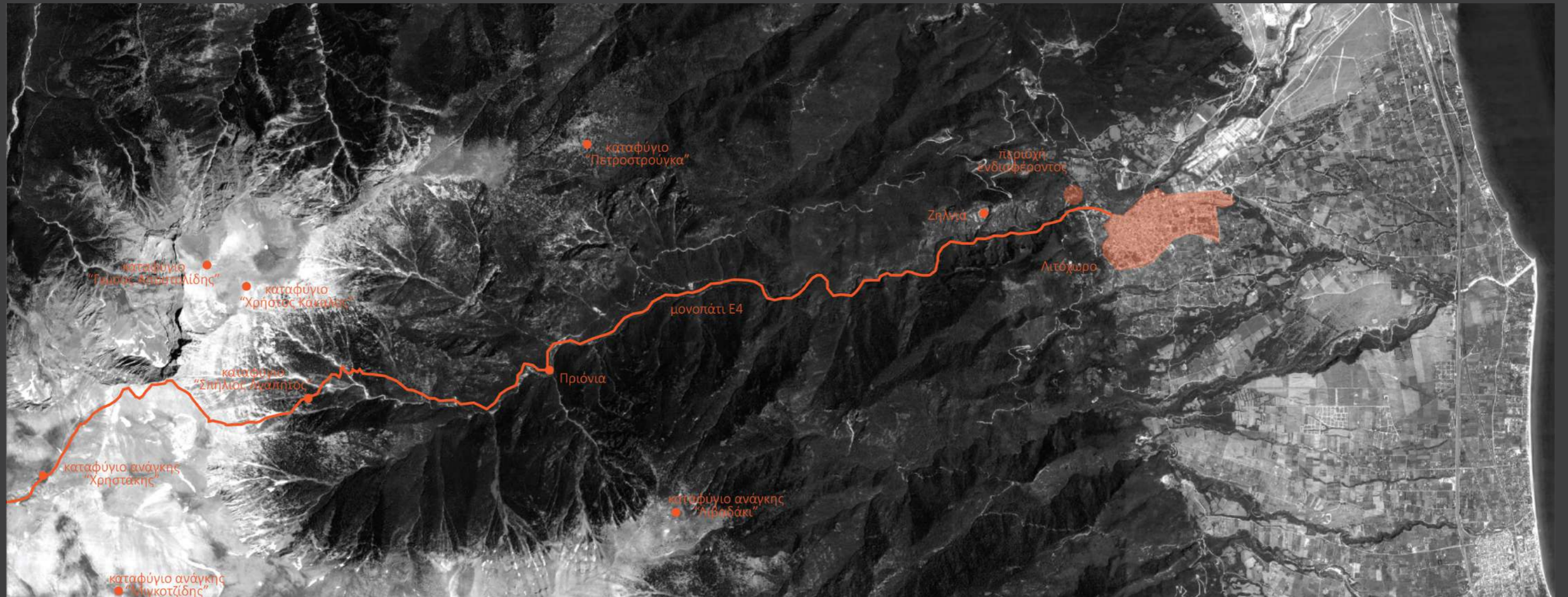
_φαράγγι του Ενιπέα

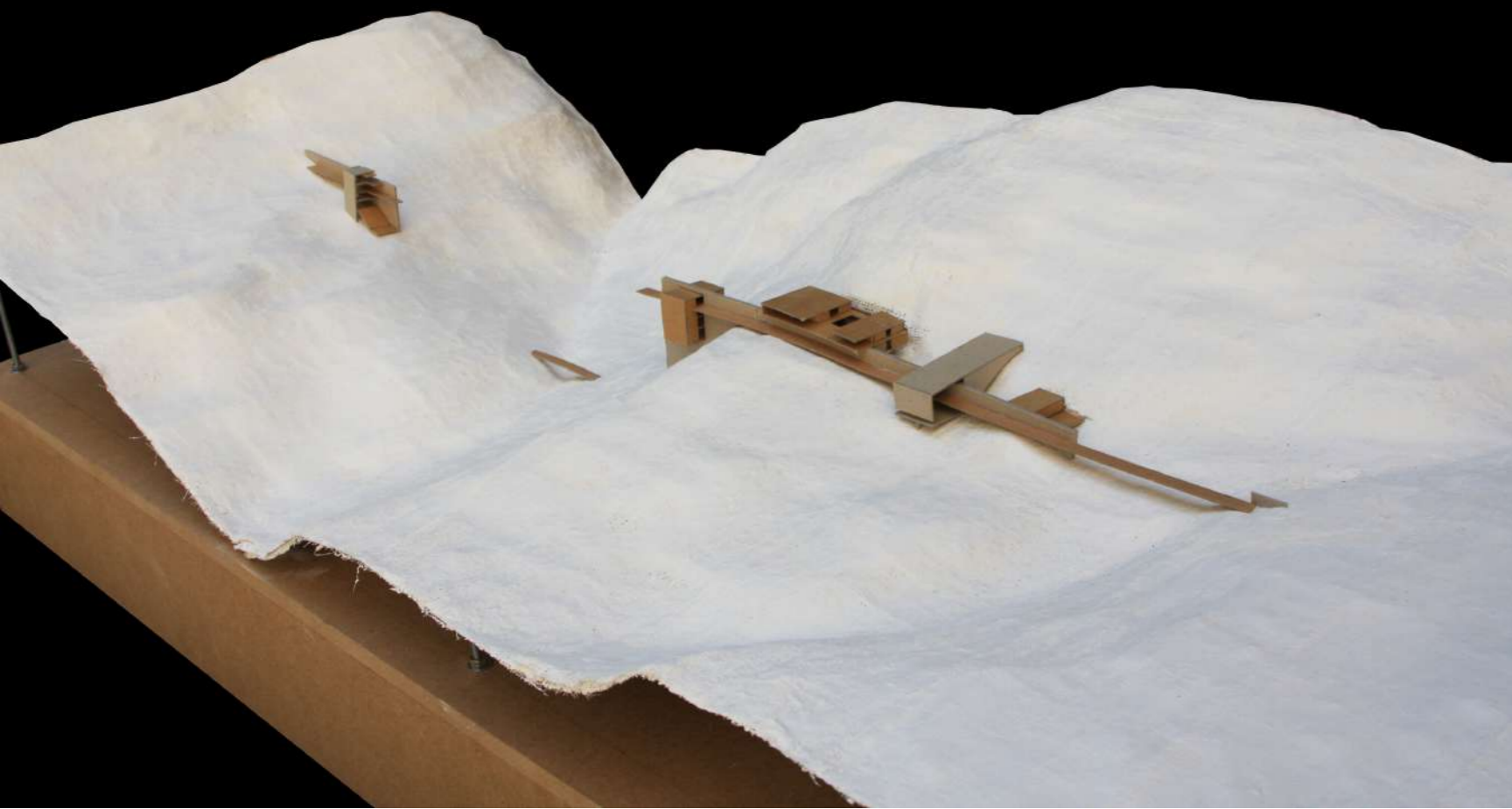
Αφήσαμε λοιπόν πίσω μας τον οικισμό κι αρχίσαμε την ανάβαση για να διασχίσουμε το φαράγγι του Ενιπέα. Αμέσως αντιμετωπίσαμε δυσκολία, επειδή ως αρχάριοι με την ορειβασία δεν γνωρίζαμε από πού να αρχίσουμε και πώς να εντοπίσουμε το μονοπάτι. Μάθαμε από έναν φύλακα ότι η αρχή του μονοπατιού E4 μέχρι τον καταρράκτη είναι χαμηλής δυσκολίας μονοπάτι και προσβάσιμο για όλους. Από εκεί και μετά δυσκόλευε λίγο, καθώς υπήρχε επίσης ένα δύσβατο μονοπάτι που κατέβαινε κάτω στο φαράγγι, και μπορούσες είτε να το ξανανέβεις είτε να κάνεις αναρρίχηση σε ορισμένα σημεία που ήταν σηματοδοτημένα.

Επιλέξαμε το E4, και αμέσως μας εντυπωσίασε το τοπίο. Υπήρχε έντονη εναλλαγή από το Λιτόχωρο στον κόσμο του φαραγγιού και του βουνού. Από το επίπεδο Λιτόχωρο στους γκρεμούς και την αγριάδα του Ολύμπου και του Ενιπέα. Στον περίπατο εντοπίσαμε ένα ξέφωτο σε ένα πλάτωμα, που το επιλέξαμε αμέσως σαν σημείο ενδιαφέροντος. Η πρόσβασή του από το φαράγγι ήταν δύσβατη, καθώς το μονοπάτι ήταν μη διαμορφωμένο και σε σημεία αρκετά απότομο. Ωστόσο, πρόσβαση στο σημείο γινόταν κι από το Λιτόχωρο με αυτοκίνητο μέχρι αρκετά κοντά στο πλάτωμα που μας ενδιέφερε.

Το σημείο αυτό ικανοποιούσε σχεδόν όλα από τα θέλω μας για την ιδέα που είχαμε σκεφτεί. Βρίσκεται πολύ κοντά στο μονοπάτι E4, η πρόσβαση είναι εύκολη και γρήγορη από το Λιτόχωρο, αλλά εξακολουθεί να βρίσκεται μέσα στην αγριάδα του βουνού και του φαραγγιού. Μπορεί να αποτελέσει αφετηρία για τη διαδρομή, αφού βρίσκεται πολύ κοντά στην αφετηρία πολλών μονοπατιών, καθώς και του E4, και τέλος βρίσκεται κοντά στη Ζηλνιά, που είναι ένα σημείο του φαραγγιού όπου γίνεται αναρρίχηση στον φυσικό βράχο.

_παλαιός Παντελεήμονας

Έχοντας πλέον επιλέξει το σημείο στο οποίο θα αναπτυχθεί η σύνθεσή μας αποφασίσαμε να μελετήσουμε και να επισκεφτούμε πιο εκτενώς τα τριγύρω χωριά της Πιερίας. Τα δύο πιο χαρακτηριστικά χωριά πέρα από το Λιτόχωρο είναι ο παλαιός Παντελεήμονας και ο Πλαταμώνας. Ο παλαιός Παντελεήμονας πρόκειται για ένα χωριό κόσμημα για την περιοχή, είναι το πιο διατηρημένο χωριό καθώς δεν έχει εγκαταλείψει τις αρχιτεκτονικές τυπολογίες του παρότι είναι από τα μόνα παλαιά χωριά της περιοχής το οποίο βρίσκεται ακόμη υπό μεγάλη ανάπτυξη, ειδικά τουριστική. Τα περισσότερα από τα εγκαταλελειμμένα και κατεστραμμένα από τις συνθήκες κτήρια έχουν αναπαλαιωθεί και όσα νέα κτίσματα ανυψώνονται είναι φυσικά υποχρεωμένα να ακολουθούν το παραδοσιακό ύφος της περιοχής. Η πέτρα και το ξύλο κυριαρχούν και ακόμη και όταν χρησιμοποιούνται πιο σύγχρονα υλικά γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε το αυθεντικό ύφος να παραμένει.

Το άλλο χωριό για το οποίο γίνεται αναφορά είναι του Πλαταμώνα, αλλά πιο συγκεκριμένα για το πιο γνωστό του τοπόσημο, το κάστρο. Πρόκειται για ένα κάστρο της μεσοβυζαντινής περιόδου που δεσπόζει μπροστά στην θάλασσα και νοτιοανατολικά του Ολύμπου. Χτίστηκε για να ελέγχει την κοιλάδα των Τεμπών και το πέρασμα προς την Μακεδονία. Πρόκειται για ένα κάστρο το οποίο έχει ζήσει όλους τους πολέμους της ιστορίας της περιοχής, από το Βυζάντιο, την επανάσταση του 1821 μέχρι και τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ενώ φυμολογείτε πως χτίστηκε στα ερείπια ενός παλαιότερου κάστρου οπότε η ιστορία του είναι πιθανόν μεγαλύτερη. Παρά τους πολλαπλούς βομβαρδισμούς έχει διατηρηθεί σε άριστη κατάσταση. Έχοντας λοιπόν κάνει αυτή την μελέτη του Λιτοχώρου αλλά και της ευρύτερης περιοχής, είχαμε πλέον μια σφαιρική εικόνα πάνω στην υλικότητα αλλά και την τυπολογία-ύφος πάνω στα οποία θα βασιστεί η σύνθεση μας.

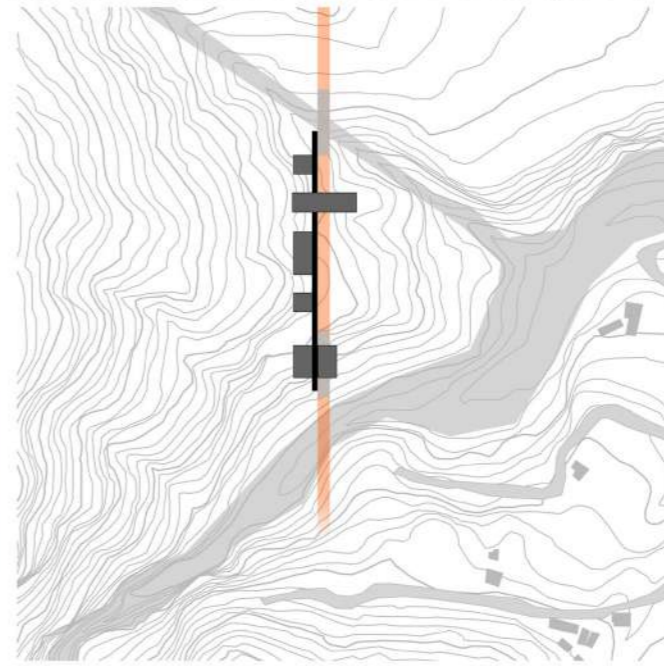
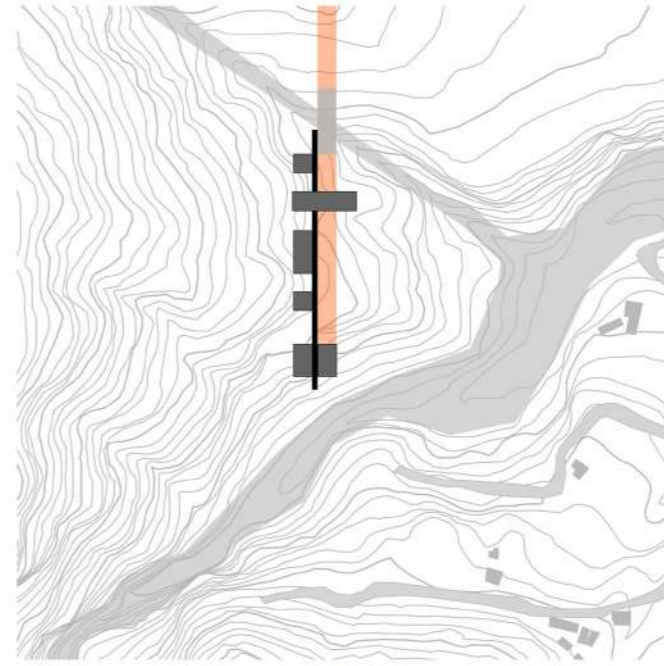
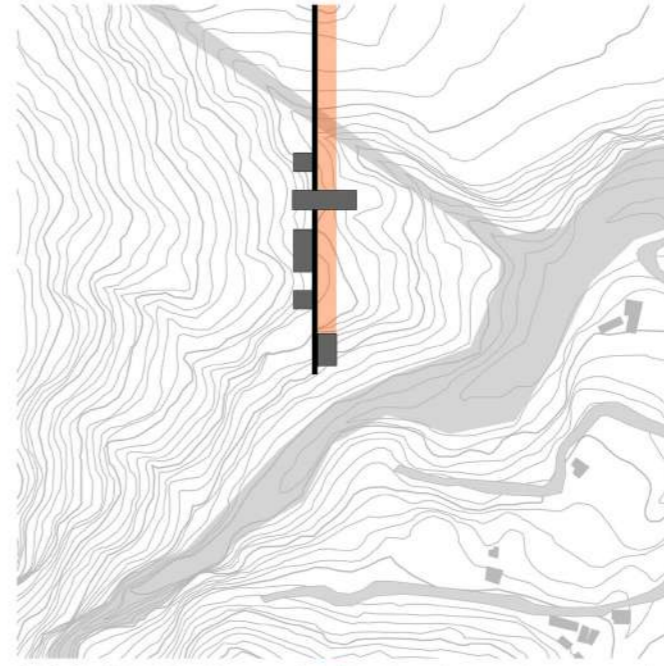
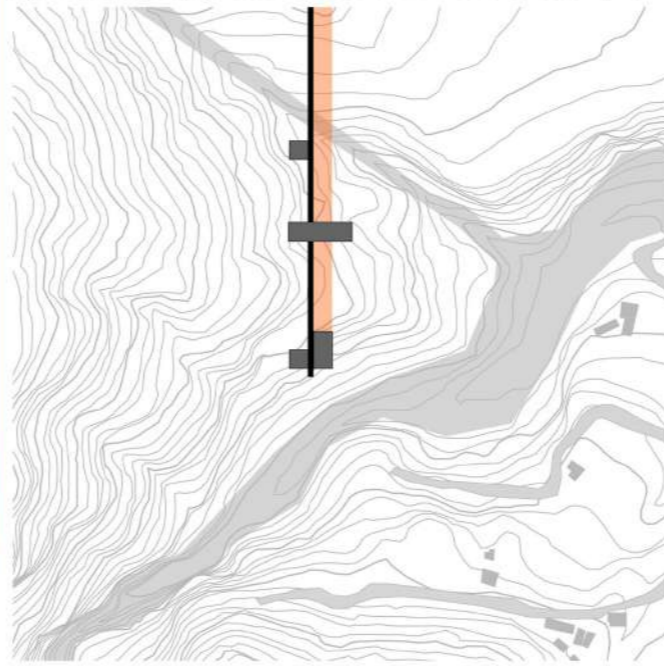
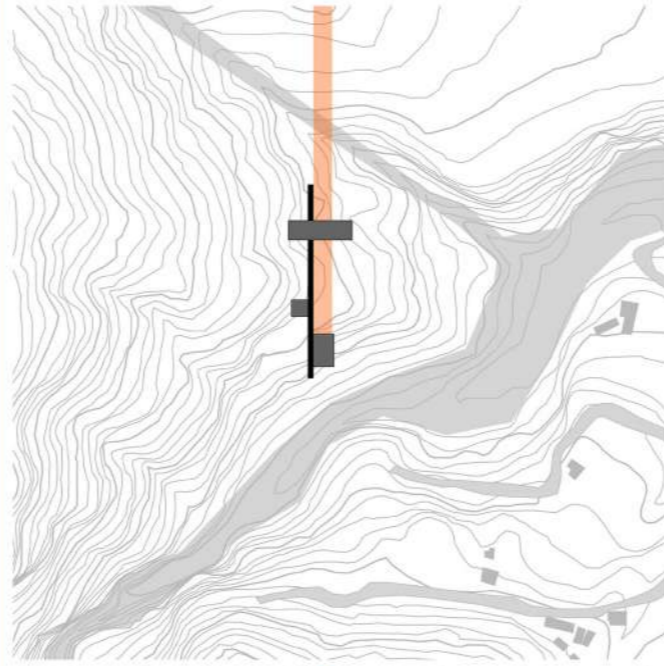
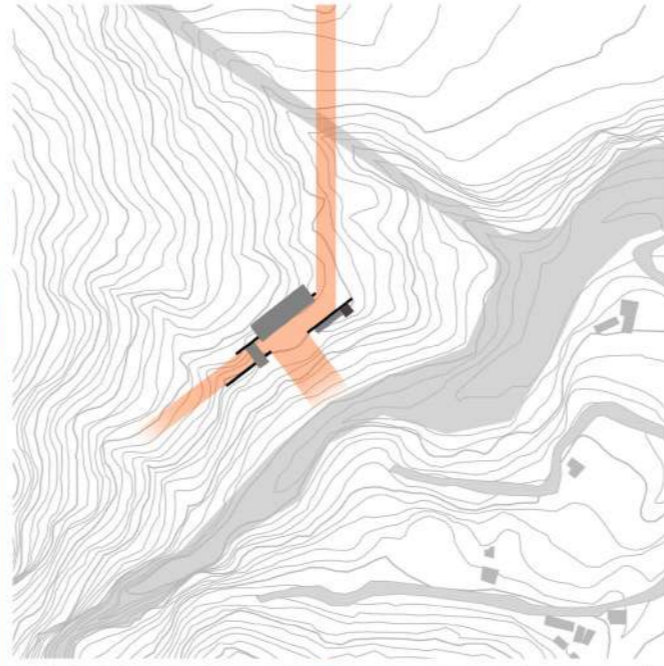
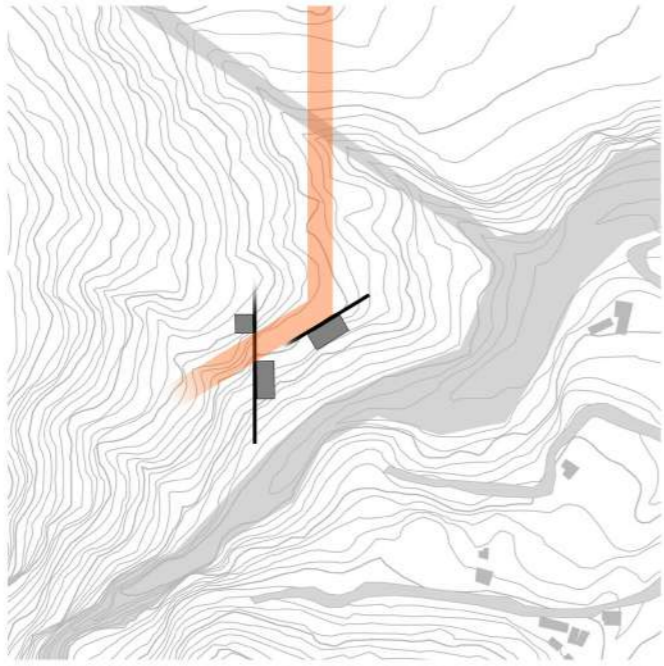
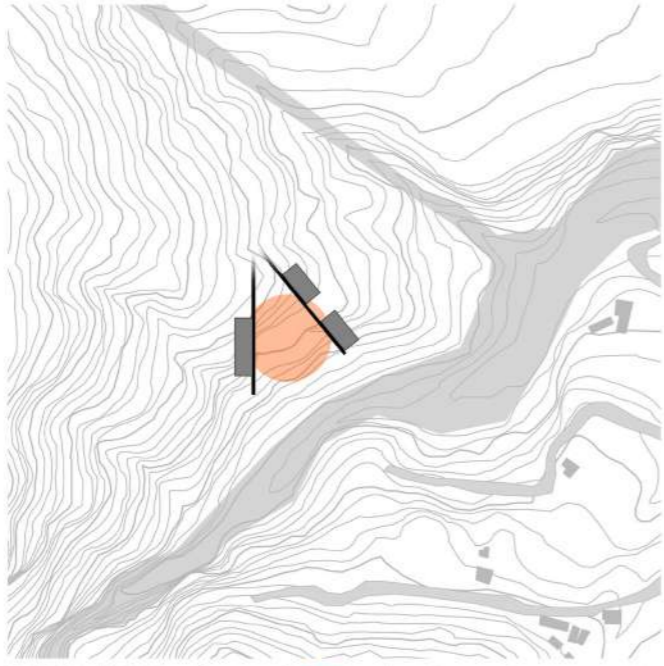
_πορεία ιδέας

Κατόπιν αυτής της έρευνας ξεκινήσαμε την σύνθεσή μας έχοντας στο μυαλό μας τον τίτλο “ορειβατικό κέντρο στον Όλυμπο” οπότε η πρώτη μας απόπειρα ήταν η δημιουργία ενός πυρήνα/κέντρου σε αυτό το ξέφωτο, με βασικό στοιχείο της τυπολογίας μας την χρήση τοιχίων, απομονώνοντας άθελα μας τις δράσεις της σύνθεσης από το φυσικό τοπίο. Γρήγορα διαπιστώθηκε πως αυτό δεν λειτουργούσε οπότε έγινε η προσπάθεια αποστασιοποίησης από την δημιουργία ενός αυτοαναφορικού κτηρίου και έγινε η έναρξη αναζήτησης μιας καλύτερης συσχέτισης της σύνθεσης με το βουνό μέσω κινήσεων και φυγών. Αυτό βοήθησε καθώς η σύνθεση είχε ήδη αρχίσει να συσχετίζεται με το τοπίο πιο αρμονικά ωστόσο νιώθαμε πως ακόμη δεν δούλευε σωστά.

Αφήσαμε τους εαυτούς μας να αποστασιοποιηθούν από τον τίτλο που θέσαμε στην αρχή (ορειβατικό κέντρο) και ξεκινήσαμε να συνθέτουμε με βάση την κύρια πρόθεση της σύνθεσης, την ευαισθητοποίηση πάνω στο ζήτημα της ορειβασίας. Ο προσανατολισμός μετατράπηκε από παράλληλος σε με το φαράγγι του Ενιπέα σε κάθετος, επιτυγχάνοντας την δημιουργία ενός σαφώς ορίου ανάμεσα στον αστικό ιστό και την φύση. Ο άξονας της σύνθεσης πλέον ακολουθεί τον βορρά και τον νότο. Ήδη παρατηρεί κανείς από τα σκίτσα τις νέες δυνατότητες που έχουν δημιουργηθεί καθώς η σύνθεση μας έχει γίνει πιο προσβάσιμη και η πρόθεση της πιο σαφής. Έχοντας φτάσει στο τελευταίο σκίτσο παρατηρήσαμε ότι παρότι είχαμε πετύχει μια ισχυρή χειρονομία, είχαμε παραμελήσει την συσχέτιση με το φαράγγι. Αυτό μας οδήγησε στο να κάνουμε ένα βήμα πίσω από την κλίμακα 1:500 και να επιστρέψουμε στην 1:3000 και στις φωτογραφίες μας από τον Όλυμπο. Με σκοπό να ξανάδούμε το τοπίο σαν σύνολο. Αφήσαμε το τοπίο να μας καθοδηγήσει και καταλήξαμε πως έπρεπε να επεκτείνουμε την σύνθεσή μας και στην αντίπερα όχθη του ποταμού, εναρμονίζοντας πλέον πλήρως την σύνθεση με το φυσικό ανάγλυφο, δημιουργώντας έτσι μια πύλη προς την ατημέλητη φύση και την ορειβασία. Η σύνθεση πλέον περιλαμβάνει όλα τα μονοπάτια που ανεβαίνουν προς τον Όλυμπο ενώ παράλληλα αξιοποιεί τις δύο βασικές προσβάσεις του σημείου αυτού.

ΠΑΛΑΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑΣ _ ΚΑΣΤΡΟ ΠΛΑΤΑΜΩΝΑ

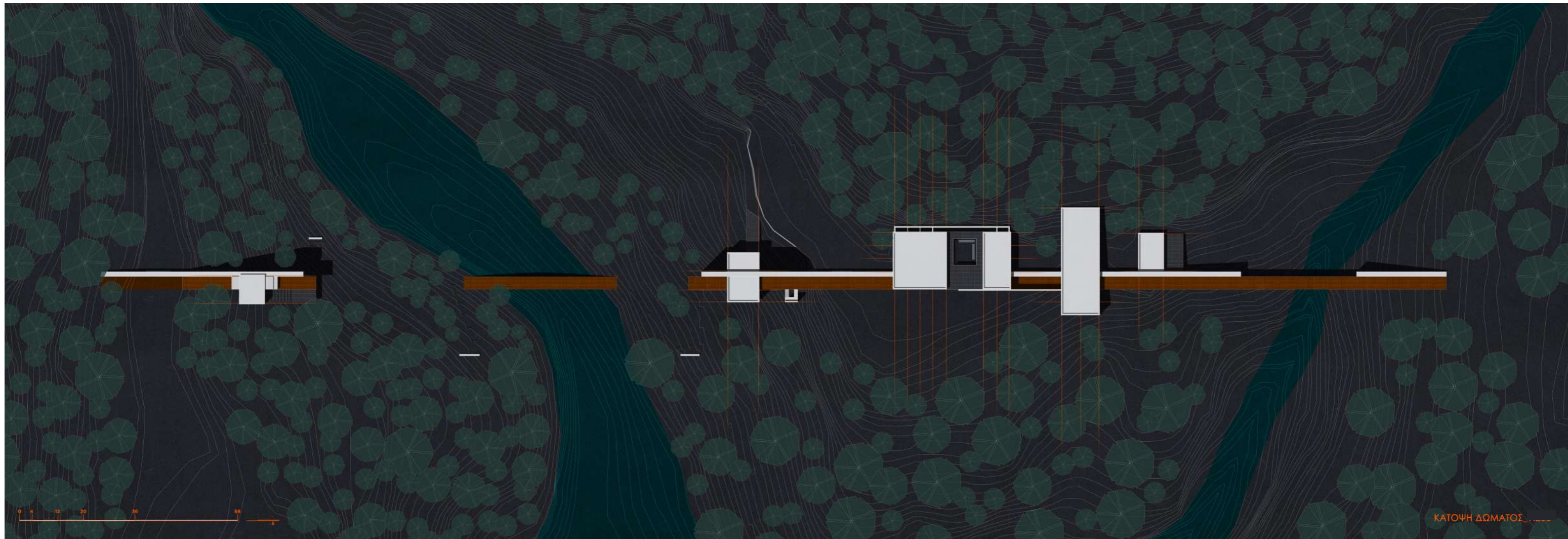

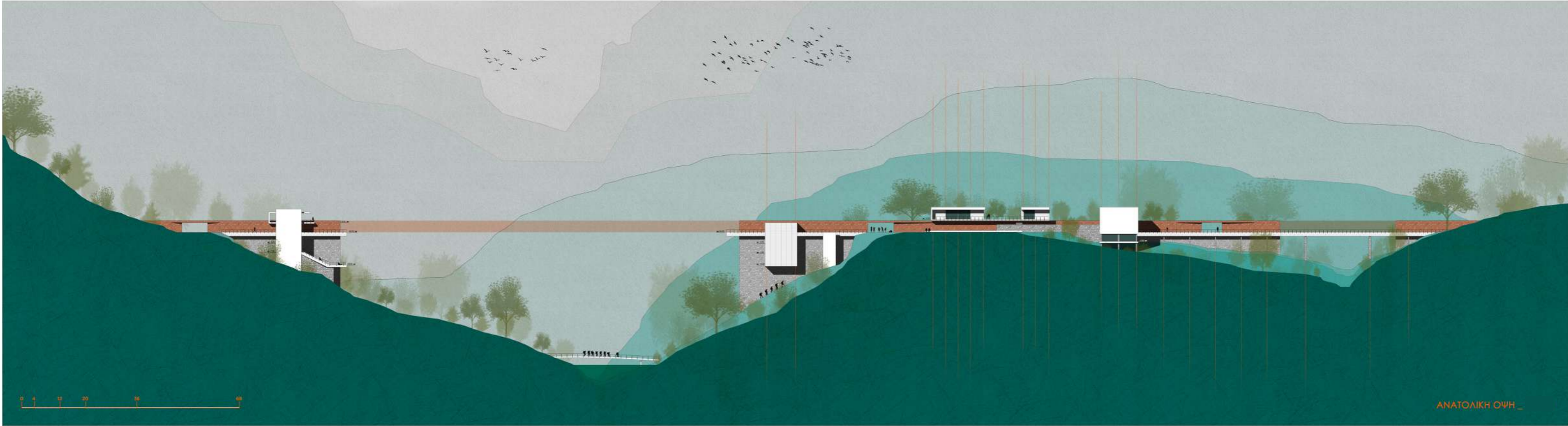

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ

_περιγραφή της βασικής χειρονομίας

Παρατηρώντας την κάτοψη δώματος, το πρώτο πράγμα που παρατηρούμε είναι ένας ισχυρός μακρής τοίχος στον άξονα βορά – νότου ο οποίος διασχίζει όλη την σύνθεση μαζί μια μία παράλληλη διαδρομή που σχηματίζεται. Με αυτό τον τρόπο θελήσαμε να ορίσουμε ένα ισχυρό όριο που χωρίζει το χωριό από το βουνό στο σημείο των μονοπατιών και να δημιουργήσουμε μια πύλη για τον Όλυμπο. Παρόλα αυτά ο ισχυρός αυτός τοίχος υποχωρεί σε δύο σημεία, βόρεια όπου συνεχίζει μόνο η διαδρομή σε μορφή γέφυρας και μπροστά από το φαράγγι του Ενιπαία έτσι ώστε η φύση να ενταχθεί άμεσα με την σύνθεση που θέλει να την αναδείξει. Όσον αφορά το κτηριολογικό πρόγραμμα, ξεκινώντας από την βορεινή μεριά, πρώτα συναντάμε ένα μικρό διασωστικό κτήριο, στη συνέχεια η είσοδος της συνθεσής μας, το αμφιθέατρο που συμπεριλαμβάνει και ένα μικρό ενημερωτικό κέντρο. Ακολουθεί το κατάλυμα με δικιά του εστίαση – αναψυκτήριο, και το εκπαιδευτικό κέντρο. Από την άλλη μεριά το φαραγγιού παρατηρούμε ένα πύργο- παρατηρητήριο ανοικτό στο κοινό με ένα υπαίθριο θέατρο σε μορφή εξέδρας.

αναλυτική περιγραφή της σύνθεσης

Ξεκινώντας από τη βορινή μεριά της σύνθεσης, μας παραλαμβάνει ένα τοιχείο και μας ανεβάζει στη γέφυρα. Στο ρέμα και στο φαράγγι ο τοίχος κόβεται απότομα για να τονίσει το φυσικό τοπίο. Στην πρώτη εσοχή του τοίχου συναντάμε το διασωστικό κέντρο. Έχει ένα πλάτωμα για να σταθμεύσει το ασθενοφόρο και εσωτερικά περιλαμβάνει έναν χώρο αναμονής και τουαλέτα. Υπάρχει επίσης ένας χώρος όπου μπορούν να διανυκτερεύσουν όσοι δουλεύουν εκεί, καθώς και ιατρείο με 2 κρεβάτια.

Συνεχίζοντας τη διαδρομή, συναντάμε το αμφιθέατρο. Στα αριστερά συναντάμε ένα ενημερωτικό κέντρο που μπορεί να ενημερώνει για εκδηλώσεις και δράσεις του κέντρου. Κατεβαίνοντας τη σκάλα, βρισκόμαστε σε έναν εκθεσιακό χώρο που κοιτάει προς το Λιτόχωρο, και προχωρώντας προς τα μέσα συναντάμε το φουαγιέ του αμφιθεάτρου, τουαλέτες, το αμφιθέατρο και βοηθητικούς χώρους.

Στη συνέχεια, συναντάμε το κατάλυμα και τον χώρο εστίασης, όπου η είσοδος σε αυτά γίνεται από το κοινό τους αίθριο. Στο υπόγειο του καταλύματος υπάρχουν οι ντουζιέρες και βοηθητικοί χώροι. Στο ισόγειο είναι η ρεσεψιόν, ένα σαλόνι και ένα γραφείο διαχείρισης, καθώς και υπνοδωμάτια. Τα συγκεκριμένα προορίζονται περισσότερο για τους εκπαιδευτές, καθώς και για οδηγούς και συνοδούς βουνών, οι οποίοι, αν έχουν πάνω από 2 ομάδες σε κοντινό διάστημα να συνοδεύσουν, έχουν ανάγκη κάπου να διανυκτερεύσουν. Διαφορετικά βασίζονται σε συλλόγους ή ομάδες για να τους παρέχουν χώρο να κοιμηθούν. Επίσης, στον πάνω όροφο υπάρχουν τουαλέτες και υπνοδωμάτια, και ο πάνω χώρος εκτονώνεται σε ένα μεγάλο μπαλκόνι που ενώνεται με τον χώρο εστίασης και έχει θέα προς το Λιτόχωρο και τη θάλασσα.

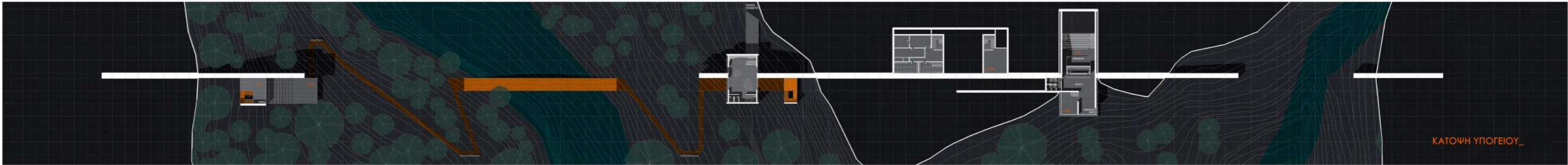
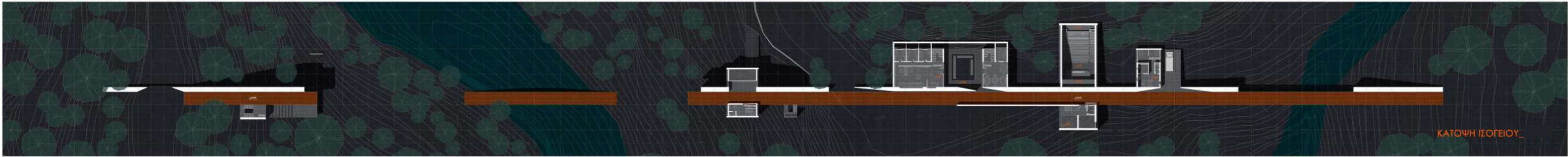
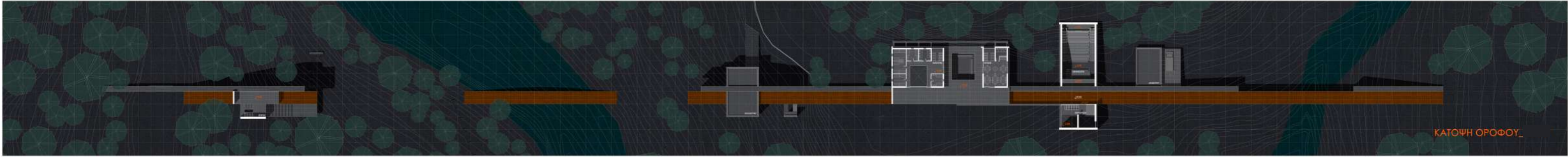
Ο λόγος που δεν αναπτύξαμε πολύ σε μέγεθος και κλίμακα το κατάλυμα και τον χώρο εστίασης (δηλαδή θέλαμε να μπορεί να φιλοξενήσει σχετικά μικρό αριθμό ατόμων) είναι για να μην καταλήξει να έχει την αίσθηση ενός ξενοδοχείου ή σαλέ. Άλλωστε, το Λιτόχωρο βασίζει μεγάλο μέρος της οικονομίας του σε αυτά, οπότε θέλουμε η σύνθεση να προσελκύσει κόσμο αλλά να μη στερήσει από την οικονομία του Λιτοχώρου. Το κατάλυμα είναι για άτομα που εκπαιδεύονται ή εκπαιδεύουν κι έχουν ανάγκη διανυκτέρευσης.

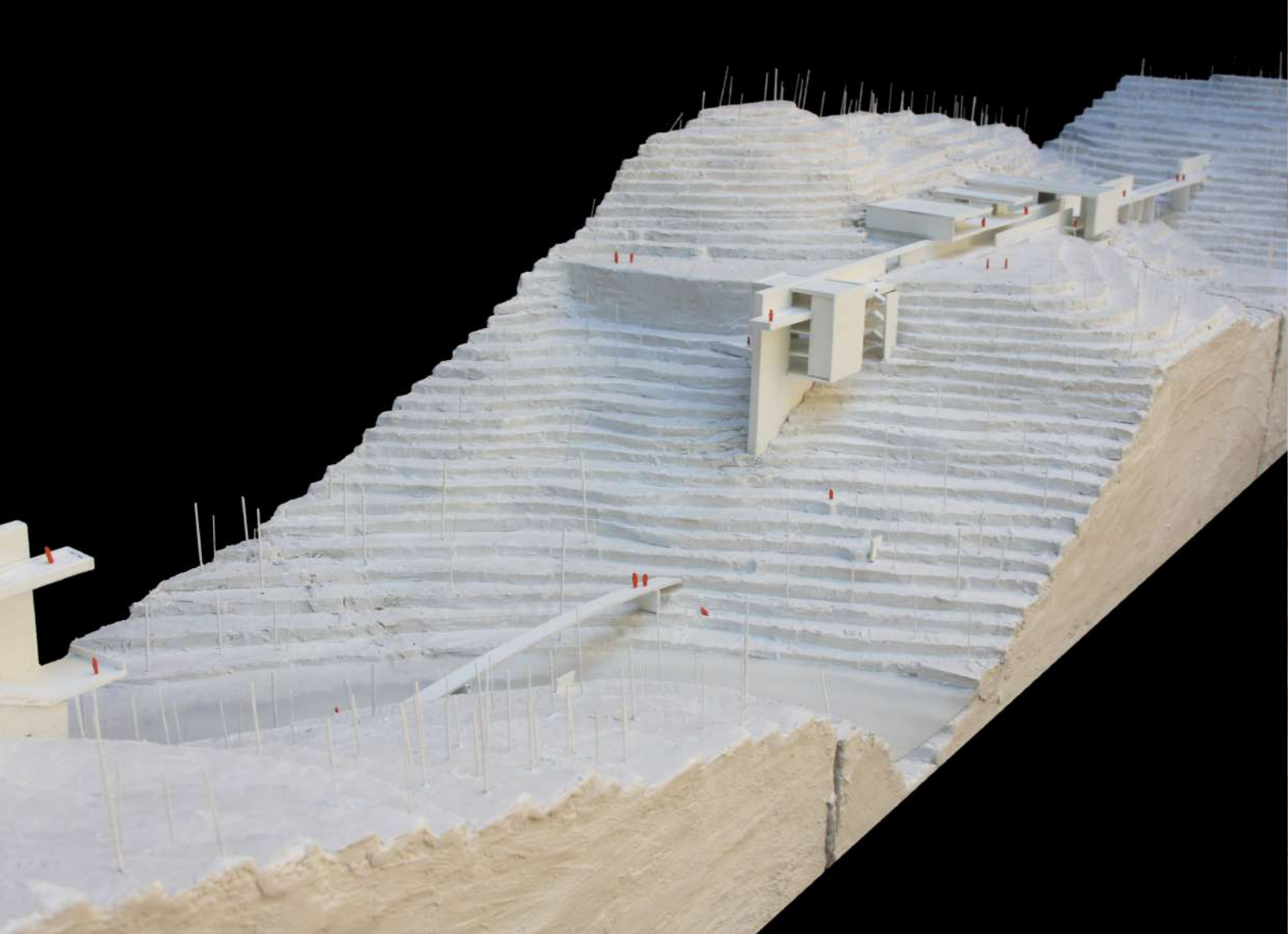
Συνεχίζοντας τη διαδρομή, ο τοίχος υποχωρεί και μας οδηγεί προς την βασική πύλη της σύνθεσης. Περνώντας την πύλη, οι ορειβάτες μπορούν πλέον να ξεκινήσουν τη διαδρομή. Από εδώ ξεκινούν 2 βασικά μονοπάτια. Και τα δύο μονοπάτια οδηγούν στα Πριόνια, το ένα μέσω της Ζηλνιάς και ενώνεται με το Ε4, και το άλλο ακολουθώντας μια έντονα ανηφορική διαδρομή προς το καταφύγιο Πετρόστρουγκα.

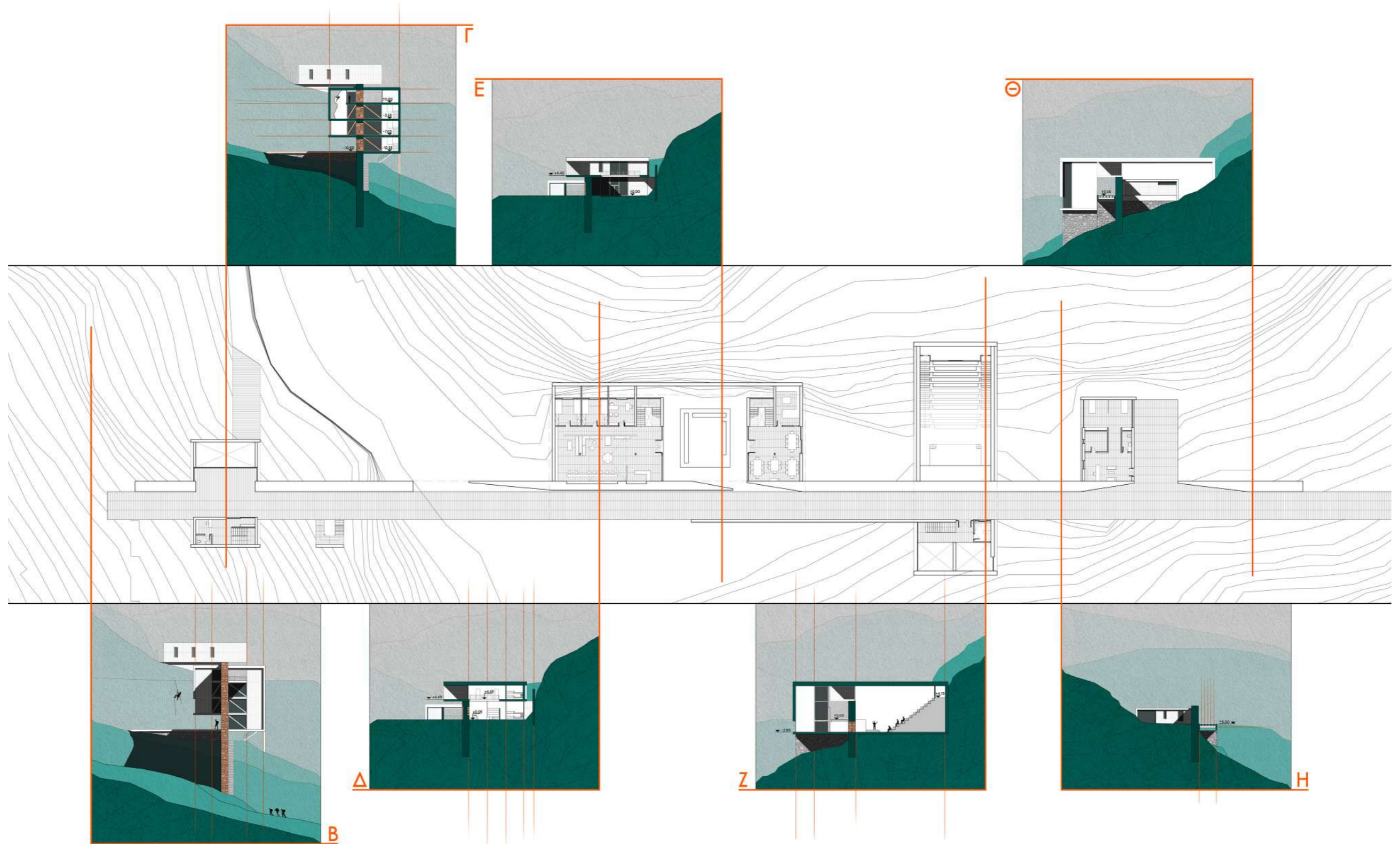
Ο τελευταίος κλειστός όγκος που έχουμε, όπως προαναφέρθηκε, είναι το εκπαιδευτικό κέντρο. Έχει ένα μπαλκόνι που μπορεί να κοιτάει στο εσωτερικό του όγκου, στην αίθουσα με τον τοίχο αναρρίχησης. Μπαίνοντας στον όγκο, συναντάμε μια ρεσεψιόν και κατεβαίνοντας βρίσκουμε την αίθουσα αναρρίχησης, ενώ πιο κάτω υπάρχει μια αίθουσα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για workshops, σεμινάρια και θεωρητικά μαθήματα. Στο τελευταίο επίπεδο υπάρχει αποθηκευτικός χώρος και η πρόσβαση στη γέφυρα που οδηγεί στον φυσικό βράχο για αναρρίχηση. Αυτό είναι απαραίτητο, επειδή από τις συνεντεύξεις μάθαμε ότι οι οδηγοί βουνών χρειάζεται να περάσουν μια εκπαίδευση που περιλαμβάνει και αναρρίχηση, οπότε δε θα μπορούσε να λείπει από το εκπαιδευτικό κέντρο.

Κατεβαίνοντας τη σκάλα δίπλα από το εκπαιδευτικό κέντρο, οδηγούμαστε σε ένα μονοπάτι που διασχίζει, μέσω μιας γέφυρας, εγκάρσια το φαράγγι, και μας παραλαμβάνει η σκάλα του πύργου για να μπορούμε να ξαναφτάσουμε στο επίπεδο του Ε4. Ο πύργος αποτελεί μια σύνθεση ημιυπαίθριων χώρων κι ενός μικρού αμφιθεάτρου που δίνει τη δυνατότητα στον περιπατητή για πολλαπλές αναγνώσεις και διαφορετικές φυγές του φυσικού τοπίου αλλά και της σύνθεσης στην απέναντι πλευρά του φαραγγιού. Για παράδειγμα, στο πάνω επίπεδο μπορεί να δει προς τα δυτικά, μέσα στο φαράγγι και προς τον Όλυμπο, ενώ σε άλλα επίπεδα μπορεί να δει περιμετρικά ή και μόνο προς ένα σημείο. Αυτό προσφέρει μια πολυπλοκότητα στις θεάσεις και κάνει τον άνθρωπο να θέλει να εξερευνήσει τις διαφορετικές ποιότητες στις θέες, ανάλογα με το επίπεδο.

Τέλος, υπάρχει η δεύτερη πύλη της σύνθεσης, που βρίσκεται πάνω στο μονοπάτι Ε4, το οποίο είναι σαφώς σηματοδοτημένο και αρκετά βατό ακόμα και για αρχάριους ορειβάτες, αφού είναι και επαρκώς διαμορφωμένο.

_συμπεράσματα

Οι δυσκολίες οι οποίες αντιμετωπίσαμε στην αρχή της σύνθεσης προήλθαν κυρίως επειδή εστιάσαμε καθαρά και μόνο στο λειτουργικό κομμάτι του θέματος και επειδή σχεδιάζαμε με έναν φόβο απέναντι στο τοπίο και την κλίμακα, δημιουργώντας λύσεις δειλές και αυτοναφορικές οι οποίες δεν μπορούσαν να περάσουν τα μηνύματα τα οποία είχαμε ως σκοπό. Κάνοντας πολλά βήματα πίσω και βλέποντας το βουνό σφαιρικά, καταλαβαίνει κανείς πως η ισχύς του εν λόγω τοπίου καθώς και η βαρύτητα που νιώθει κανείς περπατώντας τα μονοπάτια του Ολύμπου δεν κατευνάζονται, τουλάχιστον όχι εύκολα. Αυτό ήταν και το κομμάτι το οποίο θέλαμε να αναδείξουμε. Έτσι με το φυσικό ανάγλυφο ως οδηγό, αφήσαμε το λειτουργικό και το μορφολογικό κομμάτι να συνομιλήσουν με αποτέλεσμα μια πολύ πιο δυναμική σύνθεση, ένα όριο ανάμεσα στον αστικό ιστό και την φύση, στην δημιουργία της “Ανατολικής Πύλης του Ολύμπου”.

